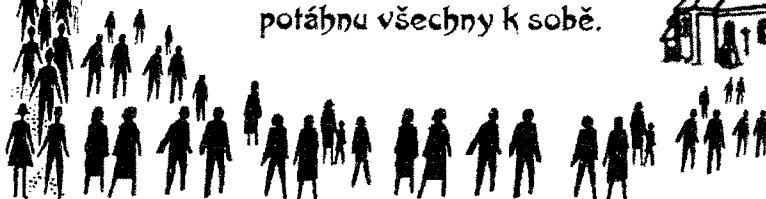
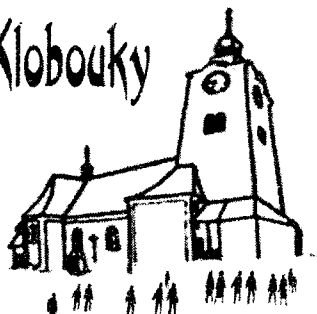

Zpravodaj farnosti Valašské Klobouky

Já, až budu ze země vyvýšen,
potáhnu všechny k sobě.

Leden 2009

Střípek ze schůze pastorační rady

Ačkoli jsme prožili podnětné slavnosti Matky Boží a Zjevení Páně nebo je před námi týden modliteb za jednotu křesťanů, připadlo nám po skončení schůze pastorační rady důležité tlumočit čtenářům téma, o kterém jsme na schůzi dlouho diskutovali. Je jím úcta k eucharistii po mši svatě. Víme například, jak se zachovat v následujících situacích?

- Jdeme si s dětmi prohlédnout jesličky, ale jáhen jde podávat sv. přijímání sboru.
- Jsme už na odchodu z kostela, ale akolyta otvírá svatostánek, aby vzal hostii pro nemocnou.
- Chceme se pozdravit se známým, ale ten se ještě v lavici po sv. přijímání tiše modlí.

To jsou jen modelové situace. Uvedu ale také dvě konkrétní, při kterých jsem šel do svatostánku já. V jednom případě se ovšem pod stupni k oltáři chystaly věci na koncert, ve druhém tam debatovala skupinka lidí. Váhal jsem, jak to zařídit. Otevřený svatostánek, respektive Tělo Kristovo vyžaduje úctu, kterou by měli lidé v takové blízkosti projevit ztišením a pokleknutím. Mám je tedy vyrušit zazvoněním nebo oslovením? V obou případech jsem od toho upustil s tím, že pokud patřičnou úctu mají a (zároveň) postřehnou, že svatostánek otvírám, sami se náležitě zachovají. Z debaty na pastorační radě mi vyplynulo, že jsem mohl a snad i měl na otevřený svatostánek upozornit, protože se úcta ke Kristově přítomnosti vytrácí a zvláště u dětí a mladých je třeba ji kultivovat. Jistě nemá smysl pokleknutí jako prázdné gesto, bez vnitřního postoje klanění. Proto chceme povzbudit k vnímavosti na Ježíše v eucharistii. Když kněz nebo jáhen někomu podává při mši, zpívá se nebo mlčí. Když podává mimo mši varhaníkům nebo zpěvákům, je to tentýž Kristus. Proto je třeba přerušit jakoukoli debatu nebo činnost. Jednak z úcty k přijímajícímu, který má právo setkat se takto intimně s Kristem v atmosféře ztišení, jednak z úcty k samotnému eucharistickému Kristu, který se tak blízko mě někomu daruje. Kéž naše vánoční *Venite adoremus* (Kancionál č. 219) je pravdivě v ústech i v srdci, při mši i mimo ni!

otec Stanislav

MÍT ODVAHU

Bývá tradicí, že na začátku nového roku se dávají různá předsevzetí, která někdy vyplynou z bilancování toho roku starého. Protože mě ke konci roku zaujalo několik témat, zvláště těch, které se dlouhodobě nedaří řešit, chci se o ně s vámi podělit.

Často kolem sebe slyšíme stížnosti, že je málo lidí na úklid či brigády v kostele, že často nejsou ministranti nejenom na pohřbech, ale ani ve všední den na večerní, ale naprostou rezignaci křesťanů spatřuji ve správě věcí veřejných. Tato oblast se častěji nazývá jiným slovem – politikou. Chápu, že málokdo chce být spojován s politikou, zvláště s tou špinavou. Zamysleme-li se však nad slovy „**správa věcí veřejných** (společných)“ či „**služba lidem** (občanům, bratřím a sestrám, věřícím, potřebným)“, mělo by to našim uším znít přece jenom trochu jinak. Vzpomeňme si, hlavně my věřící, jak jsme si stěžovali za minulého režimu, co všechno nesmíme, nemůžeme, není nám dovoleno...! A dnes? Co děláme? Jak se angažujeme? Jak využíváme nabyté svobody? Křesťanství není soukromá věc. Křesťanství je evangelizace. Křesťanství je hlásání radostné zvěsti o naší spáse. **V dobách zlých podle možnosti, ve svobodě při správě věcí veřejných.** Katechismus to říká jinými slovy: „Křesťan je povinen podílet se na obecném dobru.“ Avšak v kázáních můžeme slyšet: „Evangelizujte nejen slovem, ale hlavně skutkem.“ O jaké skutky se tady jedná? Myslím, že v demokracii je to jasná deklarace našich postojů – jsem křesťan, podporuji křesťanskou stranu, křesťanské politiky, křesťanský světový názor. Ale nestačí to jenom občas za rohem říct. Musím to potvrdit i skutkem. Tím zásadním a celkem nenáročným skutkem je podpora křesťanské strany **členstvím**. Dávám tak jasně najevo, jaké postoje podporuji a s čím zásadně nesouhlasím. Může to být také skutek, který po nás žádá Kristus a evangelium: „Kdo se ke mně přiznává před lidmi, k tomu se já přiznám před svým nebeským Otcem.“ Avšak v neposlední řadě je to svědectví pro naše děti. Jak můžeme očekávat, že si vypěstují lásku k Bohu, k lidem, k národu a k čestnému jednání, když jim sami nedáváme příklad? A tím se dostávám k té často kritizované službě ministrantů. Bratři jáhnové působící na naší faře už vyzkoušeli všechno možné, ale moc to nepomohlo. Já se domnívám, že klíč k vyřešení tohoto problému drží v ruce rodiče. Nepovedou-li oni sami své děti k této službě, nebudou za chvíli ministranti žádní. A později nebudou možná ani novokněží, protože mnozí z nich začínali u stolu Páně právě jako ministranti. Lásku k Pánu Ježíši získávají naše děti právě při slavení nejsvětější oběti. Ale každému dítěti se tahle služba časem omrzí a pak je velice **důležitá podpora rodičů**. Navíc touto službou získáváme mnoho darů pro ně i pro celou rodinu. Na prvním místě ochranu a Boží požehnání, ale i praktické ctnosti jako odpovědnost, trpělivost nebo ochotu přinést nějakou oběť, např. když se posmívají spolužáci. Uvědomme si, že křesťanství jsou odvážné činy a ne nějaká nálepka.

Do nového roku přeji všem hodně odvahy o křesťanství nejenom mluvit, ale také vznešenými a světlými skutky křesťanství uskutečňovat.

Tomáš Cahel

Svatost Eucharistie

O této svátosti nám řekli v několika kázáních naši kněží. Co k tomu dodat? Piše o ní blahoslavený P. Stanislav od Ježíše a Marie Papczynski v Duchovních pokynech.

Přistupuj ke svatému přijímání s nehlubší pokorou, čistotou, zbožností, láskou a touhou. Tehdy ti bude útěchou a věčnou spásou. Věz, že jakmile poděkuješ za jedno svaté přijímání, už se tím připravuješ na další.

Jaký je to pokrm! Jaká potrava! Jak požehnané posilnění, vnitřně očišťující a posilující naši duši! Vzdaluje nemoc a vlévá novou sílu! Je to lék i potrava! Dej se do díla, abys ten nebeský pokrm nepožíval nadarmo. Služebníci totiž nejedí nadarmo chléb svých pánů, štědře rozdávány, ale čím více a častěji jej dostávají, tím svižnější a rychlejší a horlivější jsou v plnění svěřených povinností. A co ty, budeš snad u Kristova stolu spát?

Není hoden být živěn Kristem, kdo uhýbá před skutky s Kristem a pro Krista.

Když někdo sáhne na smolu, ušpiní se, ale ten, kdo se dotýká neposkvrněného Beránka, kdo požívá nejčistší chléb, je zcela očištěn. Když bys v této věci nebránil Pánu, který tě touží očistit – říkám nebránil, kéž bys už nevnášel nečistotu, nepodléhal marným věcem světa a nevěnoval jim své srdce!

Tak jako tělesný pokrm sytí tělo a tělo slábne, pokud jej postrádá, podobně je tomu s Tělem Ježíše Krista živícím naši duši; pokud ta se jím častěji neposilňuje, umdlévá, slábne a podléhá vyčerpání. Vždyť on je skutečně pravým pokrmem duše! Živí ji, udržuje a chrání od smrti. On je skutečně pravý nápoj, který nejen uhasí žížeň po špatných věcech, ale také omývá duši od nečistoty, jestliže v ní při odchodu od svatého tribunálu pokání přece jen opomenutím nebo z nepozornosti ještě nějaká zůstala.

Když jsou lidé pozváni k večeři ke svým přátelům, vždycky rozvažují, jak by se jim za tu laskavost odvděčili, a hledají vhodnou příležitost. Ty by ses měl také snažit oplatit svému velikému příteli Ježíši Kristu, který je dnes u tebe, štědrost, s níž se ti odevzdal celý, s tělem i krví, za pokrm. Proto mu s láskou obětuj svou práci a nepříjemnosti, které tě dnes potkají.

Protože užíváš plodů Nejsvětější Eucharistie, uvaž a rozhodni se přinášet plody na vinici Páně. Pamatuj na to, abys náhodou nebyl přítelem jen u oltáře a neočekával od Spasitele jen dobrodiní a aby ses nevyhýbal tomu, co je nebezpečné a těžké, více než vzteklemu psu nebo hadu.

Když přicházíš k Ježíšovu stolu na svatou hostinu, při níž je požíván Kristus sám, při níž se připomíná jeho utrpení, duše se plní milostí a dostáváme závdavek nebeské slávy, pamatuj, že se tu setkáš s Králem a Královnou celého nebe. Syn je tu přítomen svou podstatou a Matka svou přímlovou.

Nebeský hospodář zasel na svém poli, to jest ve tvém srdci a ve tvé duši, nikoli jen dobré, ale dokonce to nejlepší semě. Kolikrát jsi přistupoval ke svatému přijímání, tolikrát zaséval do tvé duše nějaké dobré vnučnutí, nějakou milost osvícení.

Mezi věřícími po celém světě je eucharistie neustálým svědectvím Boží dobroty a také lásky a všemohoucnosti. přistupuješ, a odcházíš někdy a když se snažíš vzdorovat osvobozen? Mnohdy pomoc, a když prosíš Pána což nedostáváš to, oč prosíš? ti je. Potřebuješ sílu k práci on ti ji zajistí. Prosíš o věčné do něj dovedl. Jen o to nevypadalo, že pokoušíš nejmoudřejšího Krále. Pros

Kolikrát jsi smutný, když k ní bez útěchy? Kolikrát jsi pokoušen, pokušení, nejsi snad od něj potřebuješ milost nebo nějakou skrytého pod způsobou chleba. Chceš světlo? Pros ho o ně a dá na nebeské roli? Pros hospodáře, království? Nepochybuji, že by tě všechno pros tak, aby to nejmocnějšího, nejlepšího a nebeského Otce ve jménu Syna, který bude tvým hostem, o tři velice potřebné věci: o odpuštění hříchů, o milost vytrvat v dobrém a o nesmrtnou slávu. Samozřejmě, budeš-li naslouchat pravdě, pros nejprve o Boží království a všechno ostatní ti bude přidáno. (Lk 12,31)

Účinky přijaté Nejsvětější Svátosti jsou následující: vidět, chodit, nebýt nemocný, žít, hlásat evangelium. Uvažuj o tom šíře a důkladněji. Vidět znamená přebývat vždy v Boží přítomnosti. Chodit znamená vyhýbat se jakýmkoli nedokonalostem a statečně a neúnavně se snažit o osvojování ctností. Být čistý znamená očistit se pokáním od poskvrny hříchu. Být zdrav znamená vyléčit se z nemoci duše a návyku hřešit, znamená to přestat hřešit. Být vzkříšený znamená povstat díky milosti nesmrtného života z duchovní smrti, která je mnohem nebezpečnější nežli smrt tělesná. Hlásat evangelium chudým znamená bez jakýchkoli osobních zásluh oplývat dary Ducha svatého a obdržet od nebeského Krále z jeho milosti poklady poznání a ctností, udržet si to, co jsme přijali, a moudře a štědře to rozdílet ke spáse bližních; sloužit jim s užitkem pro vlastní duši. Máš-li tyto vlastnosti, buď si jistý, že v tobě vsutku přebývá Duch svatý, že zakoušíš účinek působení Nejsvětější Svátosti a že z Boží dobroty, milosti a milosrdenství jsi jedním ze synů Izraele, kteří nesou na čele znamení spásy a jsou určeni k věčnému životu. (Zj 7,4)

Ty co nejrychleji vyskoč! Pospíchej tam, kam jsi volán, aby ses posilnil nebeským pokrmem a mohl lépe pracovat na Pánově vinici.

Rudolf Fiala

Naplnil se čas

Co se může naplnit? Nádoba, nádrž, koryto řeky, ale ne řeka sama, protože ta stále teče. Může vyschnout, ale nemůže ztratit svůj tok. Přestala by být řekou. Něco podobného, jak se zdá, platí o času. Můžeme zaplnit hodinu zábavou, rok studiem, život dobrými skutky. Ale čas jako takový jde dál. Byl před námi a bude po nás. Čas mají jednotliví lidé, národy, ale i země, vesmír.

Jak se naplnil čas jednoho roku - roku 2008 u nás v Lačnově? Posuďte sami.

Leden

- študlovsko – lačnovský sbor zpívá při mši sv. ve Střelné
- farní ples je samozřejmě i pro lačnovjany
- probíhá tradiční tříkrálová sbírka
- vánoční besídce předchází poctivé zkoušení všech zúčastněných jak v místní základní škole, tak přímo v kostele
- děti se mohly vydovářet na maškarním plese za doprovodu kapely Fromus

Únor

- první únorovou neděli byly „představeny“ děti, které měly přistoupit poprvé ke sv. přijímání
- všechny děti se zapojují do snažení „Postní cesty“
- k postní době patří modlitba křížové cesty. Tyto modlitby vedou ministranti, schola, Misijní klubko, maminky
- pokračuje příprava biřmovanců, část z nich se účastní „víkendu pro biřmovance“ v Boršicích

Březen

- jednu z březnových sobot prožíváme společnou křížovou cestu na Dělanovci
- v sobotu před Květnou nedělí je velká schola na malém turné na Hané
- na Zeiený čtvrtek slavíme společnou židovskou večeři Pesach
- na Velikonoční neděli zpívá študlovsko - lačnovský sbor při mši sv. v Lačnově a ve Študlově, následující neděli ve Střelné

Duben

- další skupina biřmovanců na víkendu - tentokrát v Rajnochovicích
- děkanátní pouť za nová kněžská a řeholní povolání na Velehradě
- setkání chrámových sborů ve Vizovicích

Květen

- Den matek slavíme na školním hřišti, kde vystupují děti ze základní školy a muzikou doprovází schola
- pravidelné májové pobožnosti
- farní pouť na Turzovku

Červen

- víkendová pouť na Svatou Horu za našim rodákem P. Romanem Janáčem
- dětský výlet ke Sv. Antoníčkovu a do Dinoparku ve Vyškově
- první sv. přijímání 11-ti našich třetáček
- jáhenské svěcení v Olomouci (Pavel Šupol)
- kněžské svěcení (P. Stanislav Zatloukal)

Červenec

- primiční mše svatá ve Vsetíně – P. Stanislav

- loučení s odcházejícím kaplanem P. Ondřejem Horáčkem
- prázdninový tábor pro scholu a Klubko v Bratřejově
- přivítání nového jáhna Františka Dostála

Srpen

- ministrantský tábor na Vařákových pasekách
- pěší pouť mladých na Hostýn
- prázdninový tábor pro scholu a Klubko na pasekách v Lidečku
- adorační den v Lačnově
- oslava patronky našeho kostela Panny Marie Královny

Září

- požehnání nově zrekonstruovaného kříže uprostřed dědiny
- ceily Lačnov postavily do pohotovosti krásné Valašské dožínky
- oslava sv. Matouše (při slavnostech nás doprovází dechová hudba Lačnovjanka)

Říjen

- v tomto mariánském měsíci se pravidelně setkávají ženy, matky k modlitbě růžence (ve vesnici jsou dvě modlitebni „růže“)
- děti z Misijního klubka se pravidelně schází a připravují výrobky k prodeji pro misie a program na oslavu Misijní neděle
- velká schola spolupracuje s pražskými umělci na ZUŠ ve Val. Kloboukách
- o Misijní neděli zúročuje Misijní klubko své snažení prodejem vlastnoručných výrobků (finanční výtěžek je zaslán na konto Papežského Misijního díla ve Špindlerově Mlýně)
- misijní vystoupení malé scholičky z Lidečka
- slavíme výročí posvěcení kostela

Listopad

- dušičková pobožnost v kostele i na hřbitově
- nový pomník věnovaný obětem obou světových válek nám požehnal vojenský kaplan P. Petr Fiala (také proběhla úprava prostranství okolo tohoto pomníku)
- z rukou otce biskupa Josefa Hrdličky přijali naši mladí svátost dospělosti - bířmování
- úpravy presbytáře a následné svěcení nového oltáře otcem arcibiskupem Janem Graubnerem
- opravy se dočkala i Boží muka na Kozinci

Prosinec

- jako každoročně přišel Mikuláš (jednu z legend, která se o něm vypráví, nám sehrála schola)
- celkem tři prosincové soboty jsme slavili brzké ranní mše - roráty (pro děti, které přišly, a nebylo jich zrovna málo, byla připravena výborná snídaně - párek v rohlíku a teplý čaj)
- i letošní Vánoce zpíval sbor v Lačnově, ve Študlově a ve Střelné
- ke slavnostní vánoční atmosféře přispěla dechová hudba Lidečanka svým koncertem
- hezké počasí vytáhlo 20tičlennou skupinku dětí na Vařáky nejen za opékáním buřtů

- u betlému, který je postaven na křížovatce, si děti se svými učitelkami připravily pásmo vánočních říkanek a koled. Maminky zase pro zahřátí uvařily výborný punč a svařák.
- poslední den v roce si velká schola zazpívala v Kloboukách na půlnoční mši svatě

Pravidelně:

- se každý týden schází skupinka, která má na starosti úklid kostela
- se setkávají děti v Misijním klubku
- probíhají zkoušky scholy (nyní jsou to tři generace, z toho v letošním roce přibylo deset těch nejmenších)
- zpívá schola na křtech, svatbách, rodinných mších sv. (a že jich bylo letos požehnaně) a také na pohřbech
- mají i ministranti své „dny“
- se každoročně sejde skupinka obětavců, kteří připravují břízky na výzdobu kostela k 1. sv. přijímání a také staví betlém, stromečky a podílí se na výzdobě kostela
- cérky ze scholy se schází a vyšívají vánoční přáníčka, zdobí svíčky, vyrábějí náhrdelníky z korálků, slaví nebo jenom tak - jsou spolu

Bůh to je, který tvoří věci a lidi, a dává každému jistý čas, aby mohl splnit úkol, který od něho dostal. A takto jsme splnili své úkoly my v Lačnově.

Majka Trčková

„ŠTUDLOVSKÝ“ ROK 2008

Je úterý 1. ledna 2008 a študlovští věřící začínají nový rok mší svatou. Letos při ní jásavě zní Marhulova mše v podání študlovsko-lačnovského sboru. Tříkrálovi koledníci 5. ledna „vykoledovali“ v mraze a větru pro potřeby charity 14 299 Kč. Pro zajímavost – loni to bylo 16 678, 50 Kč. V sobotu 26. ledna jsme se mohli kulturně vyžít na farním plese u nás v kulturním domě. Mám radost, že se tato akce již stává tradicí a účast na ní je hojná. Vděčíme za to všem pořadatelům a účinkujícím, za což jim patří velký dík!

Čtvrtou neděli postní proběhla akce „Misijní koláč“. Výtěžek z prodeje buchet všeho druhu putoval pochopitelně na pomoc do misijních oblastí. V neděli 22. března na Boží Hod velikonoční nás opět svým zpěvem potěšil chrámový sbor.

Začátkem května byl při příležitosti 85. výročí založení SDH ve Študlově posvěcen nový prapor. 22. května po mši svatě vyšel od kostela božitélový průvod za účasti družiček, dechové hudby, hasičů,...

V neděli 1. června za krásného slunečného počasí přijalo 9 dětí ze Študlova (+2 přespolní) 1. svatě přijímání. V červnu také posvětil otec Karel nový kříž umístěný v kostele u oltáře, který pochází z Itálie.

Na tradiční pouti na Kútoch 22. června se nás letos sešlo asi padesát. Zúčastnil se i pan farář a zahrála dechovka.

V době letních prázdnin se děti opět vyžily na letních táborových pobytech. V Pitíně si mohly vyzkoušet žít po způsobu indiánů, v Sidonii je čekalo zajímavé putování s elfy, dryádami, kamenožrouty a starým mnichem. Pozadu nezůstali ani ministranti, kteří si na táboře (pro změnu v Sidonii) připomněli osobnosti slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje.

24. srpna se v naší obci konaly dožínky. Zahájeny byly požehnáním a posvěcením dožínkového věnce.

V neděli 2. 11. jsme vzpomněli na padlé spoluobčany v 1. světové válce. 16. listopadu udělil biskup Msgr. Josef Hrdlička ve farním kostele svátost bířmování téměř stovce mladých lidí, z toho bylo 7 Študlovjanů.

30. listopadu se konal v místní škole den otevřených dveří, který byl spojen s jarmarkem. Při této příležitosti vysvětil náš pan farář přestavěnou školní budovu. Ta byla naposled vysvěcena při příležitosti přestavby prvního patra v roce 1899.

Ve čtvrtek 4. 12. zavítal do našeho kostela svatý Mikuláš, aby obdaroval naše nejmenší.

21. prosince jistě mnohé oko zaslzelo při vystoupení našich schol – malých Delfinů i smíšené scholy na študlovských základech – Adorare. Předvedli úžasný výkon, za nějž byli odměněni bouřlivým potleskem.

A již jsou tu zase Vánoce a kostelem sv. Matouše hřmí Hradilova mše v podání Študlovsko-lačnovského sboru pod vedením pana starosty Františka Tvarůžka. Ale rok ještě nekončí a v sobotu 27. prosince se zaplnil náš kulturní dům mladými lidmi z blízka i z dále. Konala se tam (po skončení mše svaté pro mládež v místním kostele) videoprezentace jáhna Pavla Šupola, při níž vystoupila metalová skupina Miracle Maker.

Ráda bych se zastavila několika větami u již zmiňované scholy Adorare, která, jak se domnívám, „zviditelňuje“ Študlov v různých částech naší vlasti. Dnes toto hudební těleso tvoří 30 členů (ze Študlova, Střelné, Valašských Klobouk, Brumova, Štitné,...). V roce 2008 vystoupili např. na československém setkání mládeže ActiV8 na Velehradě, v Lidečku, Valašských Kloboukách, Bojkovicích, Bánově, Kroměříži, na Strání, ve Vlčnově atd.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat našim duchovním otcům i laikům – všem, kteří se starají o náš kostel sv. Matouše, všem, kteří se věnují našim dětem, všem, kteří dobrovolně přispívají na potřeby charity, na misie,... A nám všem přeji více lásky v rodinách, na vesnicích a ve světě vůbec. Protože: „Kdo odsuzuje bližního, může se mýlit. Kdo mu odpouští, nikdy se nemýlí.“ A usmívejme se ještě dřív, než nás potká štěstí. Protože bychom mohli zemřít, aniž bychom se zasmáli.

Anna Čížová

ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI V ROCE 2008

Leden

- Tříkrálová sbírka (vybralo se 222 040,50 Kč).
- V KD Klobučan se konal 9. křesťanský ples (5. ledna).
- Novoroční koncert (6. ledna).
- Farní ples ve Študlově (26. ledna).

Únor

- Hromniční pouť matek ve Šternberku (2. února).
- Sváteční koncert pro trubky a varhany (3. února).
- Společné udílení svátosti nemocných (11. února).
- Přednáška MSKA na téma Proč je tak jiná, proč je tak jiný? (16. února).

Březen

- Duchovní obnova pro mládež klobouckého děkanátu (1. března).
- Křížová cesta na Dělanovec (8. března).
- Výstava v muzeu – Bible očima světa, svět očima Bible
- Netradiční křížová cesta s videoklipy (15. března).
- Koncerty Richarda Čanakyho a Márie Podhradské (28. a 29. března).

Duben

- Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání na Velehradě (12. dubna).
- Worship festival ve Vsetíně (12. dubna).
- Přednáška MSKA Biblické příběhy dnes – Mons. ThDr. Jozef Šeliga (18. dubna).
- Velikonoční koncert – Cantica tuseimana a hosté (27. dubna).

Květen

- Pout' farnosti na Turzovku (8. května).
- Děkanátní setkání mládeže v Brumově a svatodušní vigilie (10. května).
- Májová pobožnost na Dělanovci (18. května).
- Slavnost Božího Těla s průvodem na náměstí (25. května).
- Setkání Rodiny Neposkvrněné na Velehradě (31. května).
- Pout' na Svatou horu (31. května – 1. června).

Červen

- První svaté přijímání ve Študlově (1. června).
- První svaté přijímání ve Val. Kloboukách (8. června).
- Vzpomínková akce k uctění památky Josefa Valčíka ve Smolině (13. června).
- Farní výlet dětí na Blatnickou horu k sv. Antonínovi a do Dinoparku ve Vyškově (14. června).
- První svaté přijímání v Lačnově (15. června).
- Přednáška MSKA Trénink paměti a umění doprovázet (20. června).

- Jáhenské svěcení Pavla Šupola (21. června).
- Mariánská pobožnost na Kútoch (22. června).
- Kněžské svěcení našeho jáhna Stanislava Zatloukala (28. června).
- Farní volejbalový turnaj (28. června).

Červenec

- Při pouti u kaple sv. Cyrila a Metoděje jsme se rozloučili s naším kaplanem P. Ondřejem Horáčkem, který odešel na své nové působiště do Luhačovic (5. července).
- Primice P. Stanislava Zatloukala ve Vsetíně (5. července).
- Přivítali jsme nového jáhna Františka Dostála (20. července).
- Pouť na Hložci (27. července).
- Prázdninové tábory ministrantů a schóly.

Srpen

- Pěší pouť na Svatý Hostýn (8.-10. srpna).
- Pouť na Dělanovci (17. srpna).
- Pouť na Svatý Hostýn pro starší a nemocné (18. srpna).

Září

- Pouť farnosti na Svatý Hostýn (13. září).
- Slavnostní mše svatá na náměstí u příležitosti klobouckých hodů (14. září).
- Adorační den ve Val. Kloboukách (14. září).
- Oslavili jsme 5. výročí posvěcení kostela ve Val. Kloboukách (21. září).
- Slavnost sv. Václava u kaple v Poteči (28. září).

Říjen

- Farní den s opékáním beranů (5. října).
- Dušičková pouť na Svatý Hostýn (11. října).
- Koncert ZUŠ Val. Klobouky ke státnímu svátku (27. října).

Listopad

- Otec biskup Josef Hrdlička udělil svátost biřmování 94 biřmovancům (16. listopadu).
- Otec arcibiskup posvětil v Lačnově nový oltář (23. listopadu).
- Filmové představení pro tříkrálové koledníky (23. listopadu).
- Pouť farnosti do Tištiny (29. listopadu).

Prosinec

- Slavnostní zahájení mikulášského jarmeku - koncert pěveckého sboru Cantica ze Zlína (5. prosince).
- Zakončení jarmeku koncertem pěveckého souboru Ilavan (7. prosince).
- Adventní duchovní obnova pro manžele (13. prosince).
- Při slavnostních vánočních bohoslužbách ve Valašských Kloboukách zazněla Česká mše pastorální, kterou složil Jakub Jan Ryba, v podání chrámového sboru za doprovodu orchestru a varhan pod vedením Františka Maňase.

- Živý betlém v Poteči (25. prosince).
- Besídka dětí u jeslí (26. prosince).
- Vánoční koncert skupiny Adorare (28. prosince).
- Za uplynulý rok jsme poděkovali při mši svaté na svátek sv. Silvestra a nový rok jsme přivítali ohňostrojem a přípitkem na farní zahradě.

František Mikulčík

Učí se Církev

1. NEDĚLE ADVENTNÍ*Liturgická adventní doba (1 Kor 1,7-8)*

- a) advent je očekáváním druhého příchodu Krista
- b) jak slavit advent: číst Písmo, usebranost, modlitba – slyšet hlas proroka
- c) budoucnost: ne útek z přítomnosti, ale dobré prožívání přítomnosti jako příprava na příchod

2. NEDĚLE ADVENTNÍ*Markovo evangelium (Markův rok) (Mk 1,1-8)*

- a) evangelium je „radostná zvěst“ o životě Ježíše, Božím Synu, mocném divotvůrci
- b) svéráz Markova evangelia – základ Mt a Lk

PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU*Uchráněna dědičné viny (Gn 3,9-15; KKC 492-493)*

- a) jas jedinečné svatosti
- b) milostiplná, vyvolená ještě před stvořením světa
- c) po celý svůj život nedotčena hříchem

3. NEDĚLE ADVENTNÍ*Co soudí lidé o Kristu? (Jan 1,6-8.19-28)*

- a) Pro Jana byl Ježíš větší než on, pro veleradu velkou neznámou, kým je Ježíš pro dnešní lidi, pro nás?
- b) zaujatí: mýtická postava, jeho učení směs pohanských nauk, nebo odvar Kumeránských nauk
- c) nezaujatí: sociální reformátor, osvobodenecký vůdce, náboženský genius
- d) lhostejní: ideální člověk, možná i Bůh, ale já se o to nezajímám, nejsem fanatik, pohřeb chci mít křesťanský
- e) věřící: člověk, ale i Syn Boží, vyslanec Otce, náš Pán

4. NEDĚLE ADVENTNÍ*Ježíš Kristus – prostředník a plnost celého zjevení (Řím 16,25; KKC 65-67)*

- a) Bůh vyslovil všechno ve svém Slovu
- b) nebude už žádné jiné zjevení

SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA*Církev se rozchází se synagogou*

SVÁTEK SVATÉ RODINY*Manželská láska a plodnost (Gen 15,1-6; 21,1-3)*

- a) manželská jednota a nerozlučitelnost (KKC 1652-1654)
- b) manželská věrnost (KKC 2364-2365)
- c) otevřenost k plodnosti (KKC 2366-2371)
- d) rodinné výhody za plození a výchovu dětí
- e) zodpovědnost rodiny za budoucnost národa i církve

SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – NOVÝ ROK*„Plnost času“ v našem životě (Gal 4,4-7 KKC heslo: plnost č.)*

- a) s obavou jdeme do nového roku. Nezdary a hříchy se táhnou za námi – proto otázka: jaký bude nový rok?
- b) nežijme minulostí, ale přítomností. Patříme času spásy, který se již „naplnil“
- c) prožívejme nový rok: v radosti vykoupení, v pokoji ducha, v důvěře v Boha a Marii

2. NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ*Ježíš Kristus – pravý člověk (Jan 1,1-18; KKC 456-469)*

- a) proč se Slovo stalo tělem
- b) vtělení
- c) pravý Bůh a pravý člověk

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ*Národy hledají Boha (Iz 60,1-6)*

- a) velká světová náboženství: hinduizmus, buddhizmus, čínský univerzalismus, islám
- b) v tápajícím hledání Boha lidstvem žije neumdlévající hledání člověka Bohem

Kostel svatých knížat apoštolských Petra a Pavla v Tištině

Nejstarší zpráva o obci Tištín je z roku 1327. Kostel svatých knížat apoštolských Petra a Pavla byl vystavěn v letech 1710 – 1719 na místě, kde stál původně dřevěný kostel. Tištinskou farnost spravovali bratři Pauláni a to až do josefínské doby. Kostel má půdorys kříže a má tedy hlavní loď a dvě kaple – Panny Marie a sv. Josefa. Hlavní oltářní obraz představuje rozeslání Petra a Pavla do světa, aby hlásali Evangelium. Dále je v presbytáři obraz „ukřížování sv. Petra hlavou dolů“ a „stětí sv. Pavla“. V lodi kostela je pak obraz „předání primátu (klíčů) sv. Petru“ a „obrácení sv. Pavla“. Z obrazů v bočních kaplích bych zmínil tyto: obraz „klanění čtyř světadílů Matce Boží“ (v kapli Panny Marie) a „sv. Josef - prostředník všech milostí“ – děti přináší své prosby, které mají napsány na papírcích a podávají je sv. Josefovi, který je předává Pánu Ježíši, který na lístky píše latinské slovo „fiat“, což znamená tolik co „staň se“. Na svatostánku je socha Panny Marie Tištinské. Kolem kostela byly původně čtyři kaple, z nichž je dnes již pouze jedna, ve které je knihovna a výstavní prostory.

Pout do Tištiny

Pavel, služebník Krista Ježíše,
povoláný za apoštola,
určený k hlásání radostné zvěsti.
(Řím 1,1)

V rámci roku sv. Pavla v sobotu 29. listopadu 2008 z naší farnosti vyjely 3 autobusy poutníků do Tištiny na Hané, rodiště našeho jáhna Františka Dostála. Odjezd byl po 9. hodině. Cestou jsme se modlili růženec, modlitby k sv. Pavlovi a přímlyvy. Pár minut po 12. hodině jsme už byli všichni přítomni v chrámu na pobožnosti sv. růžence, při které byla příležitost přistoupit ke svátosti smíření. Následovala mše svatá, kterou sloužil náš pan kaplan otec Stanislav. Promluvu měl tamější pan farář. Kázal z kazatelny, takže jsem si tím připomněla, jak to bylo před 30 lety u nás v Kloboukách. Po mši svaté jsme se rozdělili na dvě poloviny. Jedna šla na pohoštění na faru, druhá zůstala v kostele, a tak jsme se dozvěděli něco o historii chrámu, prohlédli si překrásné obrazy, které se jen tak neuvidí, množství andělů, malých i větších vyřezávaných ozdob, vše ze dřeva sladěné ve zlaté, modré a červené barvě. No prostě, to se musí vidět a zažít. Následné milé přijetí na faře a skvělé pohoštění nemělo chybu. Veliké díky za vše!

V 15 hodin byla společná pobožnost v kostele – litanie, po nich následovalo uctívání ostatků sv. Pavla, adorace před Nejsvětější Svátostí a svátostné požehnání. Tištinský pan farář nakonec říkal, že to byla jen předehra k primici jáhna Františka v příštím roce, srdečně nás zval, a tak se už moc těšíme. Díky Bohu, že jsme se mohli pouti zúčastnit, bylo to na jedničku s hvězdičkou.

Veliký dík patří našim duchovním, kteří nás doprovázeli - otci Stanislavovi a bratru Františkovi za zajištění pouti, také všem třem řidičům za bezpečnou jízdu a v neposlední řadě sboru všech muzikantů, kteří hráli výborně, jako vždy.

Modlitba k svatému Pavlovi

(z římské baziliky sv. Pavla za hradbami)

Svatý Pavle, apoštole plný horlivosti a mučedníku pro lásku Kristovu,
vypros nám hlubokou víru, nezlomnou naději a planoucí lásku k Pánu,
abychom mohli spolu s tebou říci: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“
Pomoz nám stát se apoštolý, kteří věrně slouží tvé církvi, a svědky tvé pravdy
a krásy uprostřed temnot naší doby.

S tebou chválíme Boha, našeho Otce:

Jemu buď sláva v církvi a v Kristu na věky věků. Amen.

Za všechny poutníky **Marie Mikulčíková**

Ohlédnutí za manželskými večery

Od poloviny října se po 8 týdnů scházelo 11 manželských párů různého věku v malém sále KD Klobučan. Centrum pro rodinu přišlo totiž se zajímavým projektem nazvaným Manželské večery.

Osm večerů začínalo vždy teplou večeří, kterou si manželé vychutnali při svíčkách u samostatného stolu. Pak začínala videoprojekce anglického manželského páru, jeden večer – jedno téma, např. umění komunikace, řešení sporů, ale i odpuštění, přijetí rodiny druhého či dobrý sex. Nutno říct, že videoprojekce byla přerušena úkoly, které manželé prodiskutovali jen mezi sebou a vše zůstávalo jen mezi nimi. To, že nás nikdo nenutil k nějaké veřejné reflexi, byla jedna z věcí, která se mně líbila.

Nemusíte být nutně v krizi, abyste chodili na Manželské večery, stejně jako vaše auto nemusí zrovna kleknout, abyste se rozhodli pro návštěvu servisu. Ty dvě hodiny týdně byly pro nás s manželem i určité zpestření našich všední dnů. Mimo to se nám zdálo, že tam zaznělo opravdu hodně věcí z praxe podložených i konkrétními radami.

Z mého pohledu to byl zdařilý projekt, který nás posunul snad o kousek dál. Vždyť víme, že je to běh na dlouhou trať.

Chtěla bych taky ocenit všechny, kteří se o průběh těchto večerů starali – manžele Vaňkovy, Cahlovy a Manovy.

Mirka Mikulčíková

REDAKCE

DĚTEM

KŘEST PÁNĚ

svátek: následující neděle po svátku Zjevení Páně

Když měl Pán Ježíš třicet let, začal veřejně působit. Na začátku svého působení šel k Janu Křtiteli, aby se od něj nechal pokřtít. Lidé z širokého okolí chodili k Janovi, aby u něj smyli své hříchy. Pán Ježíš svým křtem symbolicky přebírá naše hříchy na sebe. Jan, jakmile jej spatřil, zvolal: „Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa,“ a tím dosvědčil, že je to Syn Boží. Když k němu Ježíš přistupuje, aby se nechal pokřtít, Jan se zdráhá a říká: „Spíš já bych měl být pokřtěn od tebe.“ Pán Ježíš jej však přesvědčí, že je to nutné ke splnění vůle Boží. Jan jej tedy pokřtil a v tu chvíli se otevřelo nebe a sestoupil Duch Boží v podobě holubice a z nebe se ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Jan křtil pouze vodou. Jeho křest byl křtem pokání. Ježíš pak pověřil své učedníky, aby křtili v jeho jménu. Při tomto křtu sestupuje Duch svatý do srdce člověka, který se tak stává křesťanem, členem církve. Křtem je člověk očištěn od dědičného hříchu i od všech předcházejících hříchů, jsou mu odpuštěny také viny.

Také my jsme byli pokřtěni. To znamená, že jsme se stali Božími dětmi, bratry a sestrami Pána Ježíše, a že patříme do jeho církve. Církev Pán Ježíš založil proto, aby křesťané měli společenství, kde by si mohli navzájem pomáhat a povídat si o něm, o Pánu Bohu a o Božím království a spolu se tam těšit. Znáš den svého křtu?

JAIROVA DCERA

význam jména: Jairos – Bůh poučuje

Jairos byl představený synagogy. Když jeho dvanáctiletá dcera onemocněla, vyhledal Ježíše, padl mu k nohám a prosil jej: „Má dcerka umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Svým padnutím Ježíšovi k nohám dává najevo nejen svou úctu k němu, ale i svou důvěru v něj. Pán Ježíš jeho prosbu neodmítá, odchází s ním do jeho domu. Po cestě jej však zdržela ještě jedna žena, která chtěla uzdravit, a mezitím přišli lidé z Jairova domu a oznámili mu, že holčička už zemřela. Pán Ježíš mu řekl: „Neboj se. Jen věř.“ A vzal s sebou své učedníky Petra, Jakuba a Jana. Když přišli k domu, všichni tam plakali, hrála smuteční hudba. Pán Ježíš jim řekl, ať nepláčou, že holčička neumřela, ale jenom spí. Oni se mu začali posmívat. Pán Ježíš šel dál k děvčátku, vzal je za ruku a řekl: „Děvče, vstaň.“ A ona se probudila a vstala. Pak řekl rodičům dívky, ať jí dají najíst. Z tohoto úryvku vyplývá, že Pán Ježíš je Pánem nad životem i smrtí. Smrtí život nekončí, ale pokračuje – proto Pán Ježíš říká, že děvče není mrtvé. Věčný život nám zaručí pokrm věčného života – proměněná eucharistie, proto říká Pán Ježíš rodičům, aby dali děvčeti najíst.

Bůh naše prosby neodmítne, rád je splní, ale musíme mu je přednést, a to s úctou a důvěrou k němu. Kdyby Jairos k Ježíšovi nepřišel, Pán Ježíš by mu dceru nevrátil. Stejně tak i my musíme říct to, o čem chceme, aby Bůh věděl. Pravdivě mu říkat, co nás trápí a co nás těší, svěfovat se mu se vším, co prožíváme. On je ten, kdo nám vždy rozumí, ten, kdo nás vždy pochopí. Může nám v trápení pomoci, ale nezapomeňme na to, že Pán Bůh není automat, do kterého vhodíme modlitbičku a on nám za to něco dá. On je náš přítel.

BARTIMAIOS

význam jména: syn velmi váženého

Bartimaios byl slepý. Takoví lidé patřili k těm nejubožejším. Nikdo se o ně nestaral, proto seděli celé dny podél cest a žebrali. Také Bartimaios byl odkázaný pouze na to, co si vyžebřá. Seděl u městské brány. Za tu dobu, co tu seděl, určitě mnohokrát slyšel o Pánu Ježíši, o tom, jak učí o Božím království a uzdravuje nemocné. Uvěřil tomu, že je to Boží Syn. A jednou uslyšel, že jde kolem. Začal na něj křičet, aby přehlušil dav, který s Ježíšem šel. Všichni okolo se pohoršovali, co tak huláká a napomínali ho, ať je potichu. Chtěli, aby si Pán Ježíš povídal jenom s nimi a nikdo aby je přitom nerušil a už vůbec ne nějaký žebrák. Byli sobečtí. Věřili tomu, že jeho slepota je trestem za nějaké velké hříchy, které spáchal on nebo jeho rodiče. On se však nezalekl a křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Oslovení „Synu Davidův“ znamenalo, že věří, že je slíbený Mesiáš. Pán Ježíš jej uslyšel a řekl lidem kolem, ať jej zavolají. Zeptal se ho, co chce. On odpověděl, že chce vidět. Protože věřil tomu, že Pán Ježíš to dokáže, mohl být uzdraven. Také Pán Ježíš říká: „Tvá víra tě uzdravila.“

Také my se často nad někým pohoršujeme nebo někoho odbýváme, že teď nemáme čas, ať neotravuje. Pán Ježíš má ale vždy na každého čas a zajímá jej každý člověk, bohatý i chudý, chytrý i ne moc chytrý. Pán Ježíš má rád tebe. Máš i ty rád lidi, kteří jsou kolem tebe?

Modlitby nemocných

Úmysl na leden: Na úmysl Panny Marie, aby satan nemohl provést s touto zemí svůj zlý úmysl. (z Medjugorje)

V měsíci říjnu 2008 byli pokřtěni:

Beáta Mačková z Val. Klobouk
Tereza Dorňáková ze Střelíně

V měsíci listopadu 2008 byli pokřtěni:

Tomáš Vaculík z Vydrné
Martin Sviták z Prahy
Marek Jan Brandštetr z Val. Klobouk
Hana Bernardeta Michalcová z Horní Lidče

V měsíci prosinci 2008 byli pokřtěni:

Roman Černota z Lačnova
Ondřej Machů z Vysokého Pole
Radim Šmíra z Val. Klobouk
Jana Kateřina Sienská Hruboňová z Val. Příkaz
Kristýna Slánská z Poteče
Vít Šimara z Poteče
Tomáš Káčer z Val. Klobouk
Sára Viktorie Římská Němečková z Val. Klobouk

V měsíci prosinci 2008 byli pohřbeni:

Karel Pozioviský z Val. Klobouk, nar. 1933
Josef Juřica z Poteče, nar. 1963
Milan Sucháček z Kroměříže, nar. 1968
Anna Červenková ze Štítné n. VI., nar. 1933
Ludmila Ročáková z Val. Klobouk, nar. 1920
Aloisie Miklasová z Val. Klobouk, nar. 1921
Vladimír Vričan z Lipiny, nar. 1955

Rok 2008:

Pokřtěných celkem **100**, ženy 50, muži 50. Starší 1 roku – 3, starší 10 let - 7

Oddaných celkem **28**

Břimovaných celkem **94**, ženy 53, muži 41. Starší 25 let - 3

Pohřbených celkem **76**, ženy 32, muži 44. Mladší 30 let – 1, mladší 50 let - 8

„K sobě“ - zpravodaj farnosti Valašské Klobouky. Ročník 11. Vydává Farnost Valašské Klobouky, Smetanova 113, PSČ 766 01, tel. 739 245 902, e-mail: faraklobouky@volny.cz, www.faraklobouky.cz

Redakční rada: P. Mgr. Karel Janiček, P. Mgr. Stanislav Zatloukal, Mgr. František Dostál, Mgr. František Mikulčík, Milena Novosadová, Veronika Mikulčíková, Antonín Polách. Náměty, příspěvky doručte na faru. Neprodejné, slouží pro interní potřebu farnosti. Dobrovolné finanční příspěvky budou použity na opravu farního kostela.